

КОМУНІКАЦІЯ У СФЕРІ БЛОКЧЕЙН ТЕХНОЛОГІЙ

Комунікація пронизує наше суспільство. Тому важко уявити сучасний світ без активної комунікації між його представниками. При найбільшому узагальненні спілкування можна розглядати лише як обмін інформацією або значенням. Але все ж таки сучасний рівень комунікації рідко обмежується лише функцією донесення інформації. Не можна забувати і про інші функції – естетичну, емотивну, оцінну і особливо прагматичну, яка часто виходить на перший план. Дослідники виділяють: міжособистісну (інтерперсональну), групову (у малих або великих групах), міжгрупову, масову, публічну та віртуальну комунікацію [1, с. 108]. Кожен з цих видів спілкування має свої властивості, що обумовлені метою комунікації, її учасниками та сферою функціонування.

Існує сім моделей або традицій спілкування [2, с. 73]:

1. Риторична модель: стосується насамперед комунікації як дискурсу, і, як правило, стосується міжособистісних комунікативних актів «один-на-один» або «один-на-кількох». Риторичний підхід до спілкування може розглядати, хто з ким розмовляв, у якому контексті та з якою метою.

2. Семіотична модель: розглядає комунікацію, в першу чергу, як обмін знаками в системі формування сенсу.

3. Феноменологічна модель: стосується спілкування як досвіду. Феноменологічний підхід може охоплювати як міжособистісні, так і масові комунікації, а також може розглядати об'єкти чи ідеї як місця формування сенсу.

4. Кібернетична модель: розглядає комунікацію як потік інформації. Це не лише потік інформації, що надсилається з пункту «А» у пункт «Б». Ця модель також намагається врахувати фактори, які впливають на цей потік інформації та обмежують його, зокрема соціальні фактори (звичай та етикет), технологічні фактори (доступ до каналу та доступність), політичні фактори (наприклад, регулювання) тощо.

5. Психологічна або соціально-психологічна модель: впливає з назви і пов'язана з впливом комунікативних актів на індивіда, зокрема на його відчуття себе в суспільстві. Ця модель розглядає комунікацію у вигляді певного індивідуального вибору, зробленого з метою максимізації користі для особи чи групи.

6. Соціокультурна модель: розглядає комунікацію як спосіб копіювання та зміцнення (і кидання виклику) соціальному порядку. Цей підхід передбачає, що люди в суспільстві мають моделі того, як це суспільство повинно діяти та спілкуватися.

7. Критична модель: розглядає спілкування як набір припущень, які відкриті для оскарження та переговорів; ця модель має сильні зв'язки з соціокультурною традицією.

На будь-яку комунікативну практику можна дивитися через призму однієї чи кількох із цих моделей. Такий розгляд під різним кутом може надавати інформацію про саму комунікацію, уможлиблювати конструювання та реконструювання її значення, пояснювати, як ця комунікація та її учасники вписуються в соціокультурний контекст. При розгляді медіатекстів сфери блокчейн технологій вважаємо доречним використання всіх з цих моделей, але можливо з різним ступенем глибини.

Переслідуючи мету передачі інформації, тексти блокчейн технологій активно використовують терміни (загальнонаукові та вузькоспеціальні), що уможлиблюють їх інформативність, точність та достатню формальність викладу тексту. Слід, однак, підкреслити, що поряд з серйозністю викладу в текстах блокчейн технологій помітною рисою є збільшена емоційність багатьох моментів, що пояснюється наміром привернути увагу ширшої аудиторії й залучення більшої кількості потенційних клієнтів. Тому сленг та професіоналізми активно й досить органічно поєднуються в текстах цієї сфери з власне термінами, а метафори з формальними кліше та книжною лексикою. Аббревіатури, скорочення та номенклатура також можуть репрезентувати як стандартні терміни, так і скорочені сленгові вирази.

Граматичні ознаки текстів сфери блокчейн носять більш формальний характер і можуть вважатися типовими ознаками всіх професійно орієнтованих текстів. Так, можна підкреслити активне використання пасивного стану дієслова, безособових форм і конструкцій з ними, різних модальних дієслів та ін. У той же час відмічаємо також і прагнення до привернення уваги до певних моментів тексту (розщеплений інфінітив, складений іменний присудок) та спонукання до дії (імператив).

Таким чином, тексти сфери блокчейн мають потужний прагматичний потенціал, який реалізується через ретельний добір мовних засобів, що адекватно передають потрібну інформацію і водночас привертають увагу цільового реципієнта та спонукають його до потрібних автору/рам дій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Саврасова-В'юн Т. Комунікативний практикум : навч.-метод. посібник [Текст] / Т. Саврасова-В'юн. – Київ : Київ. стол. ун-т ім. Б. Грінченка, 2024. – 184 с.
2. Theorizing Communication: Readings across Traditions [Text] / ed. by Robert T. Craig and Heidi L. Muller. – Los Angeles : Sage Publications, 2007. – 525 p.